

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD NOVI TRAVNIK
BROJ: 51 0 Mal 203554 24 Gž
Novi Travnik, 23.10.2024.godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Alma Islamović, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Katica Jozak-Mađar, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. H. iz T., zastupan po punomoćniku Matišić Ivanu, advokatu iz Travnika, protiv tuženih: 1. Federacija BiH, Vlada FBiH, zastupana po Federalnom pravobranilaštvu Sarajevo, 2. Srednjobosanski kanton Travnik, zastupan po Kantonalnom pravobranilaštvu Vitez i 3. Lovačko Udruženje Vlašić-Sokol, radi naknade štete, vrijednost spora 4.860,00 KM, odlučujući o žalbama tuženih izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 203554 22 Mal od 17.04.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj 23.10.2024.godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Žalbe tuženih se odbijaju kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mal 203554 22 Mal od 17.04.2024.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je :

Obavezuje se prvotuženi da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 1.872,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.03.2022.godine pa do konačne isplate (stav I.izreke).

Obavezuje se drugotuženi da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 1.040,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 08.03.2022.godine pa do konačne isplate(stav II.izreke).

Obavezuje se trećetuženi da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 1.248,00 KM sa zakonskim zateznim kamata od 08.03.2022. godine pa do konačne isplate(stav III.izreke).

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 1.320,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude(stav IV.izreke).

Protiv navedene presude tuženi Federacija BiH, Srednjobosanski kanton Travnik i Lovačko Udruženje Vlašić-Sokol su blagovremeno izjavili žalbe zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o troškovima postupka, predlažući ovom sudu da uvaži žalbe i prvostepenu presudu preinači na način što će tužitelja odbiti s tužbenim zahtjevom ili da istu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Odgovori na žalbe nisu dostavljeni.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH broj : 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalbe su neosnovane.

U žalbama tuženi navode da presudu prvostepenog suda pobijaju zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Međutim iz sadržaja žalbi jasno proizilazi da se žalbama prvostepena presuda pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ovaj sud mora ukazati da shodno odredbi člana 433. stav 1. Zakona o parničnom postupku, presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Suprotno navodima žalbe tuženih prvostepeni sud nije povrijedio član 8. Zakona o parničnom postupku jer je sve izvedene dokaze cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi i na temelju takve odluke izveo zaključak o dokazanosti odlučnih činjenica.

Iz dokaza izvedenih u prvostepenom postupku, pojedinačno pobrojanih u obrazloženju prvostepene presude, kao i navoda parničnih stranaka, za ovaj sud je nesporno da je tužitelj privrednik koji se bavi i uzgojem stoke, ovaca i jagnjadi, te da je iste dana 08.03.2022.godine napao i usmrtio medvjed provaljivanjem u štalu u kojoj tužitelj čuva ovce i jagnjad, koja se nalazi u naselju Gradina, mjesto Karaula. Dana 08.03.2022.godine sačinjen je zapisnik o procjeni štete ubijenih ovaca i jagnjadi od strane Veterinarske stanice „Vets 4 pets“ d.o.o. Travnik koja je utvrdila visinu štete od 4.860,00 KM. Nije sačinjen sporazum o naknadi štete, te je tužitelj podnio tužbu 14.10.2022.godine, protiv tuženih.

Među parničnim strankama je sporan pravni osnov i visina tužbenog zahtjeva, kao i pasivna legitimacija.

Članom 189.stav 1. Zakona o obligacionim odnosima je propisano da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete tako i na naknadu izmakle koristi, stavom 2. istog člana propisano je da se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, izuzev slučaja kad zakon naređuje što drugo, dok je stavom 3. istog člana propisano da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

Članom 70.stav 1. Zakona o lovstvu je propisano da je za štetu koju počini lovostajem zaštićena divljač odgovoran korisnik lovišta u čijem je lovištu šteta počinjena, ukoliko je oštećeni poduzeo propisane mjere zaštite, stavom 2. istog člana propisano je da štetu koju počini divljač za koju je propisana stalna ili privremena zabrana lova dužan je nadoknaditi onaj tko je propisao zabranu, dok je stavom 3. istog člana propisano da izuzetno, za štetu koju počini medvjed na utvrđenim uzgojnim područjima naknadu plaća Federacija u visini od 45%, kantoni u visini od 25% i korisnik lovišta u visini od 30% procjene štete.

Osnovanost tužbenog zahtjeva sud je utvrdio na osnovu materijalnih dokaza, saslušanja svjedoka S. M., R. M., D. J., S. M. i M. J., te saslušanja tužitelja kao parnične stranke.

Na okolnosti visine nastale štete provedeno je vještačenje po vještaku veterinarske struke Čolić Senadi koja je u svom nalazu i mišljenju od 28.12.2023.godine navela da je tržišnu vrijednost procijenjivala na osnovu svih saznanja koje je sticala vezano za prometovanje u navedenim traženim godinama. U svojim nalazima također po podacima koje je imala od veterinarskih stanica sa kojima saraduje službeno vezano za saznanja putem portala gdje se svakodnevno nudi prodaja stoke. Dalje u neposrednim kontaktima sa poljoprivrednim proizvođačima uzgajivačima stoke sa kojima radi i kao neko ko je imao priliku da kupuje isto tako proizvode od poljoprivrednih proizvođača. Čitajući kompletan spis i sagledavajući dokumentaciju u istom je konstatovala da u istom nije našla evidencije iz registra životinja sa brojevima ušnih markica, a što se tiče kondicione sposobnosti grla njih je mogla jedino da vidi vizuelno kroz fotografije. Smatra da je nalaz uradila po pravilima struke i pri istom ostaje. Takođe je u svom iskazu navela da je nalaz radila između ostalog i na osnovu fotografija koje je zatekla u spisu predmeta. Jeste mogla na osnovu i fotografija mada i da one nisu postojale u spisu predmeta sud ako traži od vještaka da izvrši vještačenje grla radi se o postupku gdje vještak nikad ne treba da radi ekstremno znači, bit je da se radi prosječno grlo i prosječne cijene gdje vi ne smijete po pravilu struke ići sa ekstremno velikim. Po fotografijama su to bila prosječna grla, u svom nalazu i rekla da se radi o vrsti stoke ovca plamenka, po njihovom kondicionom stanju po onom što je vidjela relativno dobro.

I po stanovištu ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka veterinarske struke, iz razloga koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, a koji nalaz i mišljenje nije doveden u sumnju primjedbama tuženih.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi u pogledu osporavanja nalaza i mišljenja vještaka, jer u datom nalazu vještaka nema ništa nejasno i protivrječno, da bi se primijenile odredbe člana 155. stav 2. i 3. Zakona o parničnom postupku, tim prije što je vještak odgovorio na sve primjedbe tuženih, a kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud.

Prigovor nedostatka pasivne legitimacije istican u toku prvostepenog postupka, a koji prigovor se ponavlja i u žalbama, prvostepeni sud je cijenio kao neosnovan. Pravilne razloge za neosnovanost istaknutog prigovora, prvostepeni sud je dao u obrazloženju svoje presude, koje u cjelosti prihvata i ovaj sud, pa žalitelja radi nepotrebnog ponavljanja upućuje na činjenično i pravno obrazloženje pobijane odluke.

Naprijed navedeni stav i obrazloženje prvostepenog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva u cjelosti prihvata i drugostepeni sud. Iz navedenih razloga neosnovani su žalbeni navodi tuženih da prvostepeni sud nije pravilno cijenio izvedene dokaze i da je nepravilno odlučio o tužbenom zahtjevu, obzirom da je jasno obrazložio zbog čega smatra da je osnovan tužbeni zahtjev. Suprotno stavu i mišljenju tuženih, u osporavanoj odluci prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo, te dao valjane i potpune razloge za svoju odluku sa kojim je u cjelosti saglasan i ovaj sud.

Članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, propisana je obaveza sudova da obrazlože odluke. Svrha jasnog obrazloženja odluke jeste da se strankama u postupku omogući jednak i pravičan pristup sudu pod čim se podrazumijeva i mogućnost podnošenja pravnog lijeka protiv prvostepene odluke, a drugostepenom omogućava ispitivanje osporene odluke po izjavljenom pravnom lijeku. Nasuprot žalbenim navodima tuženih, prvostepeni sud je dao potpunu i jasnu ocjenu relevantnih dokaza na kojima je zasnovao odluku u ovoj pravnoj stvari i odluku obrazložio na propisani način i u svemu zadovoljava standarde iz citiranih odredaba Zakona o parničnom postupku i Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Za svoju odluku o troškovima postupka prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cjelosti prihvata i ovaj sud, dosuđujući tužitelju troškove postupka, shodno članu 386. stav 2. i članu 387. Zakona o parničnom postupku, zbog čega se ne mogu prihvatiti ni žalbeni navodi u pogledu troškova postupka.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbe tuženih je valjalo odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović